

Torsdagen den 23 Maj.

Kontor:

ör prenumeration och annonsering i bladet tryckeri Vaktornsgatan N:o 17. Telefon N:o 29.

Prenumerationspris:

I Wiborg: Helt år Fmk 12; tre fjerdedelsår Fmk 9; halft år Fmk 6: 50 och fjerdedelsår Fmk 3: 50. För landsorten tillkomma post-förvaltarearvode och försändningsprocent. I **Byssland:** helt år 6 rub. och halft år 3 rub. 25 k.

Ansvarig redaktör:

WERNER LÖNNBECK.
(Träffas i redaktionsangelägenheter alla dagar kl. 4—5 e. m.)

Annonspris:

För petitråd 10 penni, förutom 1:sta sidan der priset är 15 penni. Dödsfallsannonser 2 mk, annonser om vigde och födde 1 mk. Annonserna böra helst inlemnas på aftenen före tidningens utkommande.

Redaktionsbyrå:

Vaktornsgatan N:o 17. (Stenhuset inne på gården). Telefon N:o 29.

Daglista.

Kl. 10—12 f. m. Sjömanshuskontoret öppet.
Kl. 10—2 p. d.: Föreningsbankens kontor öppet.
Kl. 10—2 p. d.: Finlands banks kontor öppet.
Kl. 10—2 och 5—6 e. m. Nordiska Aktiebankens kontor öppet.
Kl. 9—1 f. m. Pastorskansliet öppet uti Ahrenbergs gård vid Fiskals gatan.
Kl. 11—1 p. d.: Drätselkammaren öppen.
Kl. 9—11 & 5—6. Stadsarkitektkontoret öppet.
Kl. 1/2—1/3 p. d.: träffas Stadsfogden H. Olsoni. (Papula ångvarn)
Kl. 6—8 e. m.: Läsesalen öppen

Juridiska ombud:

Ivar Schröder, advokat i Finl. and, Andersperspektivet N:o 17, Telefon N:o 4. Kontoret öppet alla helgfria dagar fr. kl. 9—2 e. m.

Robert Selin, mottagningstid kl. 1/2—10 f. m. och 5—6 e. m. Ehrenburgs stenhus, 2 tr. upp. Salakkahti.

Fattigskafförare:

A. E. Andersson Wolffs stenhus Salakkahti 3:de våningen. Träffas hvarje helgfria dag kl. 9/2—10/2 f. m.

Ryska Brandförsäkrings-bolaget

af år 1867, afslutar brandförsäkringar emot billiga premier. Nödiga upplysningar och anmälningsblanketter erhållas hos

F. Stiehl.

General-agent för östra Finland. Vaktornsgatan, Professor Strömborgs gård.

Victoria i Berlin

Allmänt Försäkrings-Aktie-Bolag, afslutar Lif- Kapital- och Olycksfall-Försäkringar, samt Transport-Försäkring af värdepapper, genom

F. Stiehl.

General-Agent. Vaktornsgatan, Professor Strömborgs gård.

W. Lundgrens Sakförelä- och kommissionskontor

(hörnet af salutorget och torggatan) öppet söcknedagar kl. 8—10 f. m. och 3—5 e. m.

Läkarens mottagningstider:

Doktor Hoffström kl. 10—12 f. m. och 5—6 e. m. (Hirns gård N:o 2 vid Salutorget.)

Strömborg alla hvardagar kl. 9/2 till 11 f. m.

Ivar Wallgren kl. 10—12 f. m. och 5—6 e. m. Cloubergs gård, vid Torkelsgatan.

E. Weymann kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m. Söderbergs gård, Torkelsgatan.

Åkesson kl. 8—10 f. m. och 5—6 e. m. (Bennois gård, Alexandersperspektivet 4.)

Thesleff kl. 9—11 f. m. och 1/2—1/2 e. m. (Thompsons gård inom f. d. fästningen.)

Sundman kl. 9—11 f. m. och 4—5 e. m. Magnusgatan 16, Söderbergs gård.

P. Collander kl. 10—12 f. m. och 4—5 e. m. (finska kasernen, Papula.)

A. Heisler kl. 10—11 f. m. o. 5—6 e. m. (Dippels gård, Nedra gatan.)

Sjuke intagas i länesjukhuset kl. 1—2 e. m. Olycksfall intagas alla tider af dygnet.

Läneveterinär-läkaren Felix Fredlander, boende i Galléns gård, Fredriksgatan 14, träffas alla dagar från kl. 8—11 f. m. och 3—5 e. m.

Bantåg afgå:

Till St Petersburg afgå alla dagar passageraretdag kl. 6,30 f. m. samt 2,30 och 7,30 e. m.; godståg alla dagar kl. 6,30 f. m., 11,15 f. m.

Till Helsingfors afgå passageraretdag alla dagar kl. 1,15 e. m., samt kl. 12,30 på natten; godståg alla dagar kl. 3,30 e. m.

Bantåg ankomma alla dagar:

Från St Petersburg passageraretdag kl. 1,4, 5,10 och 8,35 e. m. samt 12,30 på natten; godståg kl. 9,25 f. m. och 2,30 e. m.

Från Helsingfors passageraretdag kl. 5,35 f. m.; samt kl. 7,4 e. m.; godståg kl. 10,30 f. m.

Tullkammaren

hålls öppen från kl. 10—1 och från kl. 4—5 eft. midd.

Telegrafkontoret

hålls öppet kl. 8 f. m. — 12 på natten.

KURSER.

Finlands Bank d. 23 Maj.

	Försäljningskurs.	Inköpskurs.
St Petersburg k. s.	270: —	265: —
London k. s.	25 30	—
90 dd.	25 15	25: 03
Paris k. s.	100: 20	—
90 dd.	99: 50	98: 60
Hamburg k. s.	124: 30	—
90 dd.	123: 30	122: 60
Litbeck k. s.	124: 30	—
90 dd.	123: 30	122: 60
Berlin k. s.	124: 30	—
Frankfurt a. M. k. s.	—	122: 60
Amsterdam 90 dd.	208: —	—
à vista	209: 50	206: 40
Stockholm k. s.	139: 30	138: 60
Antwerpen k. s.	99: 90	—
90 dd.	99: 20	98: 40
Kristiania k. s.	139: 30	138: 50
Köpenhamn k. s.	139: 30	138: 50

Resande.

Den 22 Maj.

H. d'Europe: Koll. råd. Schönfeldt o. kapt. Afanasjevitch fr. P:burg, öfverste-löjtnant. Schantir, kapt. Joroff, löjtnant:ne Michailoff o. Tutschkoff fr. H:fors, öfverste-löjtnant. Levitzky o. stabskapt. Freuhoff-gus fr. Fredrikshamn.

H. Imatra: Hr Scherbakoff fr. Willmanstrand.

H. Vega: Agronom Karpenkoff från Savidova, hr Andrejoff fr. Raivola, ingenior Khury fr. Nykyrka, bokhåll. Gromoff från P:burg.

H. Toivo: Herr Schönfeldt, stud:ne Huhtinen o. Lindeman samt hr Artemjoff fr. P:burg.

H. Andrea: Handl:ne Judin, Parvainen, Pajarinen, Piironen o. Lappalainen fr. Joensuu.

H. Belvedere: Handl. Siemsson fr. Wederlaks, advokat Tassabub med fru fr. P:burg.

Societetshuset: Handl:ne Winterhausen o. Levin fr. P:burg.

SAMMANTRÄDEN.

Delägarene uti Wiborgs Jagtförenings Målskjutningspaviljong behagade sammanträda å paviljongen Torsdagen den 23 Maj kl. 8 e. m. BESTYRELSEN.

TILL SALU.

Af det prisbelönta Toijala knäckebrödet finnes åter till salu. C. R. Lachtelin.

UTBJUDES HYRA.

Från 1 Juni: 5 rum, kök och tambur, för sommaren. Hyran billig. Närmare genom fru Titt, Salakkahti i Dippels gård n:o 15.

För flyttning.

Möbelvagnar med och utan häst står att hyras.

C. R. Lachtelin. Godsexpedition.

Åstundas hyra.

Från 1:sta Juni: tvenne välmöblerade rum jemte hel eller half inackordering, för bolagister. Svar till T. K. i detta blads kontor.

I tjänst åstundas.

En ordentlig ung man med god handstil kan under sommarmånaderne och eventuellt längre tid få anställning, om anmälan snarast möjligt sker hos direktionen för Nordiska Aktiebanken för handel och industri i Wiborg.

DIVERSE.

En förhvarig ägare af en af 10 mark. Rekord af minst 6 min. 5 sekunder. Bestigning af de till fästning anslutande hästar. För erhållande af 1:sta pris erfordras ett 7:de 10 mark. 5:te 50 mark, 6:te 25 mark och det 3:de 160 mark, det 4:de 100 mark, det 5:de 500 mark, det 6:de 300 mark. Vid tällningen, som sker å en sträcka af 1000 meter, skall de 10 bästa hästarna utvalas. Måndagen den 17 nästkommande Juni kl. 6 e. m. anställer Wiborgs Hästförstörare i tällning. Wiborgs Hästförstörare i tällning. Wiborgs Hästförstörare i tällning.

Stor tällningskröning i Wiborg.

De abonnenter som den 1 Juni önska få sina telefoner flyttade behagade derom anmäla till telefonkontoret senast den 25 Maj.

JOHANNES STENBERG.

Utställning

och försäljning af folkskoleelevernas arbeten försiggår lördagen den 25 Maj från kl. 8 f. m. till 6 e. m. i flickornas handarbetsklass i nya folkskolehuset. Wiborg den 22 Maj 1889. Folkskoleinspektorn.

Trafvare hingsten „EKLIPS”,

rekord 5 m. 40 s., upplåtes till betäckning å Enso Träsliperi i Jämskis, för en språngafgift af 12 mark.

Ångbåtsurer.

Turer på Trångsund.

Från och med den 10 Maj 1889 tillsvidare.

Alla hvardagar:

från Wiborg:	från Trångsund:
kl. 7 f. m.	kl. 8 1/2 f. m.
1 1/2 e. m.	9 1/2 e. m.
4 e. m.	3 1/2 e. m.
6 1/2 " "	9 " "

Alla helgdagar:

kl. 6 f. m.	kl. 7 1/2 f. m.
1 1/2 e. m.	8 f. m.
4 e. m.	4 e. m.
6 1/2 " "	9 " "

Ångbåten anlöper på eft. midd. turerna Ryövällem.

Turer på Säckijärvi.

Från och med den 21 Maj 1889 tillsvidare.

Med anlöpande af Keihänsiemi, Trångsund, Tervajoki, Niemenlauta, Nisalak och Heinälähti.

Alla hvardagar:

från Wiborg:	från Heinälähti:
kl. 4 e. m.	kl. 1/2 8 f. m.

Alla helgdagar:

kl. 4 e. m.	kl. 6 f. m.
-------------	-------------

TELEGRAM.

Professor Becker med sällskap har anländt. Teatern i Wiborg.

Söndagen den 26 (14) Maj

gifves

den första, fantastiska

GALA-FÖRESTÄLLNINGEN

af

den i hela Europa berömda kejserligt ryska och preussiska

Hofprestidigitatoren och magnetisören

Professor Becker.

Nutidens störste specialist i sitt fack, hvilken den 12 mars detta år, under sina föreställningar i Petersburg, på högvederbörlig befallning i Gatschina tillställde en af Hans Majestät, Kejsar Alexander III bivistad soirée.

Biljettpriserna äro:

Länstolar, första raden	4: —	Andra radens loge, framplatser	2: —
d:o öfriga rader	3: 50	d:o d:o öfriga platser	1: 50
Parterstolar	2: 50	Galleri, framplatser	1: —
Första radens loge	3: —	d:o öfriga platser	75
Parterre loge	2: 50	Amfiteater	75
Littera loge (hel loge)	12: —		

Biljetter säljas i teaterns biljettkontor fredag och lördag från kl. 11 f. m. till 1/3 e. m. samt söndagen kl. 12—2 på dagen och från kl. 4 e. m.

Närmare genom affischer.

Turer på Juustila.

Från och med den 10 Maj 1889.

Alla hvardagar:

från Wiborg:	från Juustila:
kl. 2 e. m.	kl. 8 1/2 f. m.
6 e. m.	4 e. m.

Alla helgdagar:

kl. 2 e. m.	kl. 7 1/2 f. m.
6 " "	4 e. m.

Wiborg den 20 Maj 1889.

A. Sesemann.

Turer på Mäklaks

med anlöpande af Hortana, Kotaniemi, Li-haniemi, Nokko, Niemelä, St Johannes, Kirjola, Kukkola och Revonsaari börja den 13 Maj 1889.

Alla hvardagar:

från Wiborg:	från Mäklaks:
kl. 1/3 e. m.	kl. 7 f. m.

Alla helgdagar:

kl. 1/3 e. m.	kl. 6 f. m.
---------------	-------------

Wiborg den 20 Maj 1889.

A. Sesemann.

Observera!

Ångbåtsurer till Rättijärvi (Imatra)

från och med den 29 Maj tillsvidare.

Alla dagar

från Wiborg	från Rättijärvi
kl. 9 f. m.	kl. 2 e. m.
2 e. m.	7 e. m.

Extra turer till Juustila

från och med den 29 Maj med 50 % förhöjd passagerare afgift.

från Wiborg

alla dagar

kl. 8 3/4 e. m.

från Juustila

alla måndagar

kl. 6 f. m.

Extra turer till St Johannes

från och med Söndagen den 26 Maj

Alla helgdagar

via Trångsund med anlöpande af Keihänsiemi, Uuraansaari, Ravansaari, Nokko och Niemelä

från Wiborg

kl. 1/2 7 f. m.

från St Johannes

kl. 1 e. m.

Wiborg den 21 Maj 1889.

A. Sesemann.

Observera!

Nästa söndag den 26 Maj afgår en extra ångbåt från Juustila till Wiborg kl. 8 e. m.

Obs!

Från och med den 26 Maj afgår ångbåten till Mäklaks alla helgdagar tillsvidare från Wiborg kl. 4 e. m. i stället för kl. 1/3 e. m.

Såsom vi redan i vår gårdagsnummer meddelade publicerades i ryska „Regeringsbudbäraren“ ett så lydande memorandum från Finlands generalguvernör till vår storfurste:

„I anledning af under senaste tid i ryska prässen, särskildt i Moskowskija Vädmosti framträdande artiklar om Finland och om till dess regering hörande personer, anser generalguvernören öfver Storfurstendömet, såsom ordförande i kejserliga senaten för Finland, nödigt att klargöra följande:

Finländska senatens maktbefogenhet är strängt bestämd genom lagar, stadfästade af H. M. Kejsaren. Till grund för dessa lagar om senaten ligger reglementet af den 6:e (18:e) augusti 1809, genom hvilket kejsar Alexander I inrättade en särskild „Regeringskanselj“ för det då med kejsaredömet nyss förenade storfurstendömet. Senare blef denna regeringrkskanseljs benämning förändrad till senat, utan ändring likväl af institutionens organisation eller makt. Grundlösheten i Mosk. Väd:s utläggningar beträffande denna namn förändring framgår fullt tydligt af det nämnda Manifestet om Kejserliga Regeringskanseljs benämning Kejsarliga Senaten för Finland, gifvet i St Petersburg den 9:e (21:a) februari 1816, hvari H. M. Kejsaren fann godt anbefalla att Regeringskanseljen för Finland framdeles skulle benämnas Kejsarliga senaten för Finland med bibehållande af den förra inrättningens rättigheter och skyldigheter.

I Mosk. Väd:s ofvannämnda artiklar påstås att den finländska senaten missbrukar den för allerhögst manifest antagna formen vid utgifvande af kungörelser af underordnad vikt, underskrifva af senatens medlemmar, och att senaten själfständigt tillägnat sina egna åtgöranden högsta maktens yttre prerogativ.

Dessa påståenden äro oriktiga. — Nådiga manifest utgifvas i Finland endast i synnerligt viktiga fall, då

H. M. Kejsaren finner godt kungöra sin höga vilja i denna högtidliga form. Manifesterna underskrifvas högst egenhändigt af H. K. M. och äro rubricerade: H. K. M:s nådiga manifest. Vanliga i nåder af H. M. själf stadfästade lagar rubriceras: H. K. M:s nådiga förordning eller kungörelse och underskrifvas af senatens medlemmar, enligt H. K. M. eget beslut, och i H. M:s höga namn, Kejsarliga senaten för Finland. Författningar, som senaten enligt den densamma medgifna maktbefogenheten utfärdar utan föregående underdånig hemställan, underskrifvas af senatens medlemmar efter orden: „I H. K. M:s höga namn, Kejsarliga senaten för Finland“. I denna fråga bestämmer redan reglementet för Regeringskansliet (senaten) af 1809 i § 20: Emedan Conseillen icke kan utföra annan makt, än den Hans Kejsarliga Maj:t Conseillen anförtrott, så skola alla dess Handlingar och beslut i Hans Maj:ts Kejsarens höga namn utfärdas“.

Angående att i författningssamlingen för detta år framträd en H. K. M:s nådiga föreskrift i följande form: Alexander III etc. etc., så måste anmärkas, att denna förkortade form användts äfven förut i föreskrifter till enskilda inrättningar och myndigheter, såsom af den 15:e och 23:e januari 1867, 3:e september 1875, 24:e augusti och 8:e september 1876 m. fl.

Alla viktigare ärenden underställas H. K. M:s nådiga afgörande. Generalguvernören, i egenskap af ordförande i senaten, underställer H. M. senatens underdåniga hemställningar, till hvilka han eger föga sitt eget yttrande.

För hvarje halfår framlägger senaten för H. K. M. en fullständig förteckning öfver samtliga ärenden, afgjorda i H. K. M:s höga namn i kraft af den makt, som tillerkänts senaten genom särskilda nådiga författningar.

Styrelsen öfver detta land handhafvas följaktligen i enlighet med af lagarna fastställd ordning.

I en af uppsatserna, hvari talas om skatteförhållandena i Finland, påstås, att senaten skulle utsuga det lägre folket till sista droppen.

I själfva verket är skattebördan f. n. mindre och det allmänna välförhållandet större, än under hvilken tidigare period som helst. För öfrigt är befolkningen i Finland genomträngd af medvetandet om sina lagliga rättigheter och skyldigheter och folket har alltid i lagarna funnit ett faktiskt skydd mot möjliga missbruk. Tjänstefel af ämbetsmännen tålas icke och regeringen lämnar aldrig dylika försedelser obesträffade.

På samma sätt saknar det all grund att endast ett fåtal af ämbetsmännen i Finland skulle erhållit universitetsbildning. För tillträdande af befattningar i statstjänst fordras antingen afslutad motsvarande kurs vid universitetet, eller i vissa fall — vid polytekniska eller forstinstituten. Endast några af de lägsta befattningarna kunna besättas med personer utan högre bildning.

Anmärkning har äfven gjorts emot att jämförelsevis obetydliga frågor, såsom förvaringen af domstolsarkiv och förbättring af hästracen, varit föremål för propositioner till landtdagarne. Detta har berott blott därpå, att bestämmelser i nämnda frågor ingå i landets allmänna lagssamling (af år 1734), hvilken hör till den del af lagstiftningen, i hvilken enligt grundlagarna landtdagen deltagar.

Hvad beträffar den ringaktning, med hvilken „Mosk. Väd:s“ korrespondent talar om Finlands ständer, är det nog att framhålla, att i alla delar af världen förekomma fall af misslyckade val och att man af ett fall icke får göra allmänna slutsatser. I allmänhet förtjynga Finlands ständer icke dylika ogynnsamma ömdömen. Tvärtom åtnjuta de allmän högaktning.“

„Det skall säkert icke sakna sitt intresse för våra läsare att erfar på hvilket sätt denna från vårt lands sida afgifna öppna och till H. M. adresserade förklaring mottages i den ryska pressen. Vi göra i dag början med att här, så långt det än inkräktar på utrymmet, i översätt-

ning återgifva hvad „Novosti“ har att i sin gårdagsnummer i saken anföra, därvid endast, för utrymmets skull, görande några mindre väsentliga utslutningar. Artikeln i fråga har till rubrik „En falsifikation mindre“ och lyder som följer:

„Det är med ett synnerligt nöje vi mottaga detta dokument, som, ehuru i sig icke innebärande något för oss nytt, dock genom sitt officiella framträdande utgör en företeelse af utomordentlig betydelse. Den finska generalguvernörens underdåniga memorandum ställer i sitt rätta ljus förhållandena mellan storfurstendömet Finland och Ryssland, kullkastande den afsigtliga lögnaktighet, som i detta afseende under förloppet af flere år vunnit sin spridning genom en viss del af vår press, särskildt genom „Mosk. Wjedomosti“.

Som bekant har hos oss under de senare åren uppstått, likt flugsvampar om hösten, en s. k. „patriotisk“ eller, rättare sagdt, patriotiserande press. Utan att nämna några namn och lämnande å sido de för resten ingalunda obekanta ändamål, som leda förarene för detta slags journalistik, kan det vara nog att erinra om att dessa herrar icke sky att missbruka ordet „fädernesland“, i det de tillägga sig den löjlige benämningen „det ryska partiet“. Ingen stridighet, intet förtal, ingen lögn skyde, då det blott faller sig lämpligt för dem, och de framkalla bitterhet, förgelse och ömsesidig motvilja mellan icke allenast de skilda nationaliteter, som ingå i kejsaredömet Rysslands sammansättning, utan och inom själfva den rent ryska befolkningen. Skulle man lyssna till dessa herrars kunde man lätt inbilla sig att i Ryssland finnes endast en hand full „patrioter“, som äro hängifna fosterlandets intressen, som förstå dess fordringar och veta uppskatta dess värdighet, ära och framtid. Dessa „patrioter“ stå som en vakt kring „fäderneslandet“, men allt annat, börjande från de högsta inrättningar, såsom riksrådet och senaten, och slutande med de kommunala institutionerna, för att nu icke tala om den bildade allmänheten och litteraturen, är genomträngd af hat och fiendskap mot regeringen och färdigt att i hvarje ögonblick förstöra riket. Då en gång detta slags journalister kunna intaga en sådan hållning gentemot de statliga och samhälleliga institutionerna i själfva Ryssland, så kan man förstå till hvilken grad af vidunderlighet och hänsynslöshet de skola gå, då saken gäller en främmande religion och nationalitet eller de delar af riket, som på grund af rent historiska betingelser åtnjuta ett visat mått af själfständighet. Som en riktig favoritsyndabock har man härvid betjänat sig af Finland, hvars administrativa institutioner allt ännu äro ofattliga för våra „patriotiserande“ journalister och från deras sida framkalla de gröfsta utfall och de vidunderligaste misstankar.

Det är just dessa mot Finland riktade utfall och osanningar, som vederläggas af det i „Regeringsbudbäraren“ offentliggjorda underdåniga memorandum af Finlands generalguvernör. Publicerandet af detta aktstycke, skall väl, kan man hoppas, sätta en gräns för dessa pseudopatrioters sträfvanden att införa bitterhet och fiendskap i våra förhållanden till Finland. Framträdandet af ett sådant dokument i det officiella bladet är det bästa bevis på regeringens önskan att åstadkomma ett ömsesidigt närmande och utjämning, en utveckling af de goda, fullkomligt vänskapliga och redliga förhållandena mellan Finlands befolkning och det ryska folket.

Bättre sent, än aldrig! Men man måste beklaga att den nu afgifna förklaringen har kommit så där en tio år för sent. Under förloppet af denna nog så långa tidsperiod har den patriotiserande pressens hycklande röst hunnit åstadkomma icke så liten skada. En från dag till dag upprepad osanning, som icke blifvit vederlagd och som draperat sig i de förtjusande färger, hyckleriet och reklamen så väl förstärkt sig på att antaga, har fullgjort sitt verk och framkallat rätt beklagliga resultat. Ett sympatiskt, upplyst, nyktert och arbetsamt land, som för oss i många afseenden kan tjena till ett läröriskt

föredöme, har för den okunniga delen af allmänheten blifvit föremål för ett omedvetet hat och åsidosättande. Beklagligtvis hafva dessa „patriotiska“ lamentationer inom en del af vår press icke kunnat vederläggas genom vissa ganska väsentliga lagstiftningsåtgärder beträffande Finland. Till dessa höra främst de mellan Ryssland och Finland uppresta tullskrankorna, hvilka liksom söka öfvertyga envar och alla att Finland är ett för oss icke allenast främmande, men äfven fiendtligt land. Det är ju ej för någon en nyhet att ekonomiska och merkantila förbindelser utgöra den tacksammaste basis för ett ömsesidigt andligt närmande, för en vidare utveckling af gemensamma intressen. Men genom inflyttandet af de ihärdiga klagomålen och bearbetningarna från några „fosterländska“ fabrikanter sida har mellan Finland och Ryssland rests ett slags af tullar och skyddstariffer bestående kinesisk mur, som afhyter och hämmar hela rikets förbindelse med en dess del.

„Fäderneslandets patrioter“ vilja icke, under det de fullfölja sina enskilda och ofta nog för dem fördelaktiga syften, förstå att de genom att väcka de nationella lidelserna till lif därmed äfven söndra riket, från detsamma afsöndra och göra främmande en hel befolkning och tvinga denna att i sin tur söka sitt stöd i partikularismen och den nationella själfträckligheten. Huru många fabriker och industriella inrättningar hafva icke stängts i Finland till följd af den förhindrade afsättningen i Ryssland af de finska produkterna, huru många människor hafva ej därigenom gått under och förlorat medlen till sin lifsbärgning! Hvad skulle icke finländarene tänka, då de sågo huru man i våra „patriotiska tidningar“ behandlade de af dem vördade institutionerna, då de sågo hurusom år efter år i dessa samma tidningar af den ringaste eller af ingen orsak tankstades de mest fiendtliga och tanklösa hotelser, då de sågo hvilka lögnen om dem man utspred inom det ryska samhället! Man har endast att tacka det upplysta ömdömet och den ovanliga själfbetraktningen hos finnarne för att denna den „patriotiserande“ journalistikens skändliga agitation icke slutligen bragt dem till en formlig förtviflan. Ett land, där en sträng laglydnad och ordning herska, har Finland lugnt, besinningsfullt och utan något slags lamentationer sökt nya utvägar att tillgodogöra sig de fördelar landet förlorat genom de mot detsamma riktade „krigstullarna“. På ett konstladt sätt löslitet från de ekonomiska förbindelserna med Ryssland, har Finland dock funnit medel att återställa sitt redan svigtande välförhållande. Inom icke längre tid än två år har landet med äkta amerikansk energi skaffat sig nya marknader i England, Spanien, Brasilien och andra länder. Samtidigt har utvandringen af arbetare till Amerika tilltagit och dessa arbetare återvända därifrån efter par te år till sitt fädernesland, riktande detta med sina besparingar, sin erfarenhet och sina förvärfvade kunskaper.

Finlands generalguvernörs memorandum är äfven i det afseendet viktigt, att det ändtligen bör kunna öppna ögonen på dessa „björndansare“, som våra patriotiserande tidningsmän äro. Det tillhör visserligen icke oss att beklaga oss öfver att pressens röst eger inflytande; men det smärta oss, då detta inflytande erhåller en allt annat än önskvärd, ensidig och partisk karaktär. Istället för ett sant uttryck för den allmänna opinionen får man till lifs en falsifikation därpå, ett hinder för den statliga och samhälleliga verksamhetens regelbundna utveckling. Tyvärr är det icke Finland allena, som får bära följderna af denna falsifikation.

Finlands aktade generalguvernör har varit den förste, som gifvit ett exempel på ett fullt lagenligt men så mycket verksammare bekämpande af den afsigtligt, elakt och i egennyttigt syfte hos oss bedrifna förfälsknings af den allmänna meningen. En från autoritativt håll framgången dementi kan icke nedtystas genom skrik och skrän, trampas i stoftet och förhånas, såsom hos oss vanligen brukar ske då hycklarene och det tryck-

ta ordets fiender drabba samman med en motsatt åsigt. Det skulle tyckas oss som om dylika officiella dementier borde vara fullt påkallade äfven i de fall, då i denna samma press pågår en sangvinisk, principlös och inga medel skyende agitation emot de statliga och samhälleliga inrättningarna“.

Det torde knapt finnas mer än en mening därom att greve Heyden genom sitt memorandum har gjort sig välförtjänt af ett offentligt och allmänt erkännande. Det gör oss ett så mycket större nöje att offentlig erkänna detta, då vi, rent ut sagt, icke väntade något sådant från hans sida, allra minst ett så kraftigt och dock sansadt, ett så på samma gång statsmannaklokt och på sak gående uttalande som det han öfverlämnat till monarken. Det erkännande greve Heydens memorandum, såsom af ofvanstående framgår, vunnit äfven inom kretsarne af den upplysta ryska allmänheten, vitnar i sin mån om den stora betydelsen detta ord i „grefvens tid“ bör rättvisligen tillmätas. Vi ha så länge stått fullkomligt rättslösa gentemot de oförsynta och ofta nog rent af brutala, samt alltid orättvisa angrepp, som riktats mot oss af den del af den ryska pressen, hvilken af artikelförfattaren i „Novosti“ karakteriserande nog nämnes den „patriotiserande“, att det verkligen var tid på att denna infami blef på ett eller annat sätt stäfd. Och vi hoppas att nu så skett, då ju redan det enkla faktum, att det i fråga varande aktstycket publicerats i det officiella organet, borde för de patriotiserande skrikhalsarne utgöra en tillräckligt tydlig vink om den uppfattning Rysslands och Finlands regent har angående dessa länders inbördes förhållanden. Ty genom detta officiella bekantgörande af greve Heydens memorandum har Hans Majestät tydligen, om ock endast i indirekt form, lemnat sitt godkännande åt greve Heydens framställning.

Såsom ur densamma framgår afser den endast att rikta monarkens uppmärksamhet på den vrångbild af vårt garanterade konstitutionella statskick, som en viss del af ryska pressens dagligen målat ut för sin läsarekrets. Att dock äfven mångt och mycket annat än våra statliga institutioner varit föremål för nämnda presskotters hätska angrepp är våra läsare nog samt bekant. Vi behöfva i detta afseende erinra endast om attentatet mot vår smörexport på Petersburg, om det oförsynta angreppet mot vår järnvägsstyrelse — ett angrepp, som genom ryska korrespondenser från Petersburg till utländska blad vunnit en betydelse den där ej får underskattas. Att greve Heyden i sitt memorandum icke berört några utfall af denna art är fullkomligt regelrätt. Men icke dess mindre må det tillåtas oss att uttala den förhoppning att äfven slika utfall i den ryska pressen icke därför skola från våra myndigheters sida lämnas utan vederläggning och bemötande. Dock — till denna sida af saken skola vi måhända snart återkomma.

Notiser för dagen.

— Domarekåren. Häradshöfdingen i Libelits domsaga S. W. Nylander har för sjuklighet undfått tre månaders tjänstledighet från den 3 instundande juni och har hofrättsauskultanten J. Järnefelt af Wiborgs hofrätt i går förordnats att under tiden häradshöfdingen Nylanders tjänst bestrida.

— Postvärdet. Till kontorsskrifvare vid postkontoret i Wiborg har konstituerats e. o. kammarskrifvaren Paul Schuschin.

— Arkitektkåren. Öfverstyrelsen för allmänna byggnaderna har förordnat extra arkitekten E. A. Törnvall att under juni, juli, augusti och september månader biträda å länebyggnadskontoret i Wiborg.

— Förkastade besvär. K. senaten har förkastat Suistamo kommuns besvär öfver guvernörens i länet den 29 oktober 1888 meddelade resolu-

tion, dessmedelst Suistamo grekisk-ryska församlings af ortens presteskap mot sagda ansökan om tillstånd att få från prestbolets derstädes skog försälja timmer, afslagits.

— Ny begravningsplats har Wederlaks kommun af senaten undfått tillstånd att åt sig inrätta till två tunnelands vidd å mark underlydande kommunens kyrkoherdebol.

— Vid Wiborgs Roddklubb:s årsmöte i går afhandlades följande ärenden:

Till först upplästes årsberättelsen, hvarur bl. a. framgick att klubbens inventarier representerade ett kapital af 1,000 mk 70 p. Då härpå frändrogs klubbens gäld, utgjorde öfverskottet 633 mk 79 p. Kontant i kassan fans 20 mk 41 p.

På förslag af revisorerna beviljades bestyrelsen full ansvarsfrihet.

Öfverlemnades åt bestyrelsen att utfästa prisen vid de kapprodder klubben under instundande säsong kommer att föranställa.

Beslöt att i protokollet uttala klubbens erkännande för de stora tjänster klubbens nyligen afgångne kassör, hr A. Boström, som bortflyttat från orten, altsedan klubbens stiftelse bevisat densamma och skulde protokollsutdrag häröfver genom sekreteraren tillsändas hr Boxström.

Härpå skreds till val af bestyrelse och valdes till klubbens ordförande löjtnant A. Aminoff och till vice ordförande v. häradshöfding E. Elfvengrén samt till medlemmar i bestyrelsen hrr Michailoff, Ekroos och Gagneur.

Till revisorer valdes hrr Stenberg och Borg samt till suppleant löjtnant Maximoff.

Beslöt att årsavgiften såsom hitills skulle vara 5 mk.

— Under sång och musikfesten härstädes kommer Wiborgs Roddklubb att å Suomenvedenpoijja arrangera en kapprodd, vid hvilken prisen utdelas af folkupplysningsällskapet. — Senare på sommaren föranstaltar klubben tvenne egna kapprodder, af hvilka den ena blir öppen för alla och den andra endast för klubbens medlemmar.

— Wiborgs roddklubb har blifvit inbjuden att deltaga i den kapprodd Stockholm's roddklubb föranstaltar den 11 nästkommande augusti. Vid klubbens möte i går beslöt att klubben skulle eventuellt låta sig representeras af redaktör W. Lönnbeck.

— Saima sjöfarten. Äfven på norra Saimen är sjöfarten numera öppnad, sedan i går kväll ångaren „Ainamo“ anländit till Nyslott från Warkaus.

— Uppbåd värkställdes i går och fortsattes i dag med värnepliga från Wiborgs socken.

— Ministerstatssekreteraren general Ehrnrooth passerade i går staden på resa till Petersburg.

— Hedersgåfva. Förrädsbokhållaren vid härvarande järnvägsstation J. E. Wessman, som under vinterns förlopp meddelat undervisning i aritmetik och teckning åt stationsbetjningen, erhöi vid skolans afslutning senaste söndag af sina elever som tacksambetsgåfva en guldklackring med inskrifning.

— Universitetet. Filologiska fakulteten har utfärdat doktorsdiplom åt filosofie licentiaten Alfred Poppus.

— På etnografisk forskningsresa till Jääskis socken afresa i denna vecka magister Cederström och studenterna Heinonen och Zilliacus. Resans ändamål är att till studentkårens etnografiska museum i Helsingfors samla både gamla och moderna arbetsredskap, klädekräfter och prydnader. Dessutom skall expeditionen samla upplysningar om folkets lefnadssätt. — I slutet af sommaren skall en likadan forskningsresa göras till St. Andra socken.

— Hedna missionen. Några äldre och yngre damer härstädes hafva under vinterns förlopp hållit symöten, hvarvid en mängd linne- och andra kläder förfärdigats för hedna missionens bästa. Kläderna komma snart att afsändas till sin bestämmelseort. Äfven en mindre summa penningar har insamlats.

— Kavallerikasernerna i Willmanstrand. Enär det af öfverstyrelsen

för allmänna byggnaderna uppgjorda kostnadsförslaget för uppförande af nämnda kaserner uppgår till 1,624,275 mark, men medel för ändamålet af ständerna beviljats endast till en summa af 1,476,000 mark, har senaten i går beslutit förordna att särskilda af de i ritningarna till kasernerna upptagna byggnaderna tillsvidare icke skola uppföras. Öfverstyrelsens för allmänna byggnaderna komplex öfver de nämnda kasernerna upptager sammanlagt 42 byggnader, däribland 3 soldatkaserner innefattande logement för 2 skvadroner. Kasernerna skola uppföras under förloppet af tre år, men enligt senatens i går fattade beslut kommer under detta år att uppföras endast en soldatkasern, en verkstadsbyggnad och ett stall för 75 hästar samt särskilda mindre byggnader. Utförandet af arbetena är öfverlemnadt åt öfverstyrelsen för allmänna byggnaderna. (F.d.)

— **Skjutöfningarna i Willmanstrand instundande sommar.** På generalguvernörens och kommandörens för Wiborgs bataljon hemställan har senaten i går förordnat nämnda bataljon att under 3 veckors tid instundande sommar anställa skjutöfningar i Willmanstrand. (F.d.)

— **Till auktionen i går, hvarvid utbjöds Pulaa egendom i Lappesi socken,** omfattande 535 tunland, hade inga spekulanter infunnit sig.

— **At poliskammarrätten** bötfälldes i går 16 personer för diverse förgripelser mot polisförordningen. Inalles afhandlades 33 mål.

— **Kreaturssjukdom.** Enligt af vederbörande kronobetjening anlänt telegram ha i Manschila by af Salmis socken 5 kor insjuknat i okänd sjukdom, deri en redan störtat.

— **Såsom tillägg till vår notis i gårdagens blad** om hr E. Holmstens mål mot pantlånkontoret härstädes få vi meddela att hr H. icke såsom enskild person, utan i egenskap af kurator i en konkursmassa haft transaktioner med nämnda kontor.

— **Tullverket.** Tullstyrelsen har förordnat kontorsskrifvaren vid tullkammaren i Wasa G. G. Leinberg att tillsvidare bestrida den genom packhusinspektoren K. H. Hagman beviljad afsked ledigblifna packhusinspektorstjänsten därstädes, hvarjämte e. o. kammarskrifvaren i tullstyrelsen, stabskaptenen K. E. Åkeson förordnats att sköta Leinbergs kontorsskrifvarebefattning.

Sedan tullstyrelsen förordnat kontorsskrifvaren vid Helsingfors tullkammare H. T. Hintze att under tullförvaltaren i Nyslott O. W. O. Segerkrantz beviljad ledighet från den 15 maj intill den 26 instundande juni förestå Segerkrantz' tullförvaltarejänst, har tullstyrelsen förordnat e. o. kontorsskrifvaren vid berörde tullkammare H. Adler att under sagde tid bestrida Hintzes kontorsskrifvarejänst.

— **Dödsfall.** Efter långvarigt lidande afled i förgår i H:fors direktorn för därvarande meteorologiska centralanstalt Nils Carl Nordenskjöld i en ålder af i det närmaste 52 år. Direktör Nordenskjöld var son till öfverintendenten Nils Gustaf Nordenskjöld och hans maka Margareta Sofia von Haartman samt broder till den berömda upptäcktsresanden professor Adolf Nordenskjöld.

Han föddes i Mäntsälä den 25 maj 1837, blef student år 1854 samt promoverades efter afslagd filosofiekandidatexamen 1859 till filosofiemagister 1860. År 1861 blef han t. f. lektor i matematik och fysik vid Evis forstintitut, forstkonduktör 1862 samt utnämndes till ordinarie lektor vid samma institut år 1864. Då denna befattning 1880 indrogs, blef Nordenskjöld tillsvidare stald på indragningsstat. Emellertid skulle hans förmåga och insikter inom kort åter tas i anspråk och denna gång på ett verksamhetsfält, som han allt från sina första studier omfattat med lifligt intresse. Då 1880 föreståndaren för det magnetiska och meteorologiska observatoriet i Helsingfors professor H. G. Borenius tog afsked, förordnades Nordenskjöld till föreståndare för anstalten, hvilken under namn af meteorologiska centralanstalten ställdes under Vetenskapsso-cietetens öfverinseende. På societe-

tens förslag blef Nordenskjöld den 2 febr. 1882 utnämnd till direktör för anstalten.

Sedan 1864 gift med sin kusin Wilhelmina Henrika Nordenskjöld, som före honom bortgått, sörjes N. nu närmast af fem barn.

— **Ny profession i moderna språk.** Historisk-filologiska sektionens förslag om inrättande af en profession i romanisk och germanisk filologi har af konsistorium enhälligt antagits.

— **Disputationer.** Den 31 dennes granskas en af assistentläkaren vid medicinska kliniken W. Zilliacus för vinnande af doktorsgrad utgifven akademisk afhandling med titel: „Studier öfver den krupösa lunginflammationen“. Afhandlingen omfattar 81 sidor.

— **I frågan om återbesättandet af professionen i obstetrik** har konsistorium på förslag af prof. Hermanson utan meningsskiljaktighet beslutit utbedja sig professor emeritus statsrådet J. Pippingskölds yttrande.

— **Prestmötet i Kuopio.** Senaten har i går bifallit till domkapitelsassessorn K. Durchmans anhållan att under augusti månad få föranstalta ett allmänt prestmöte i Kuopio. (F.d.)

— **En mindre olyckshändelse** inträffade på järnvägen nära Kuopio senaste fredag. En sammanstötning egde rum mellan ett sandtåg och en tom vagn som af värdsloshet hade blifvit kvarlemnad på banvallen. Sex sandvagnar urspårade, och några arbetare ledo smärre skador. (Savo.)

Literatur och konst.

— **Société des Gens de lettres** har beslutit hålla en internationell kongress under verdensutställningen. Den öppnas den 20 juni i Trocadero och avslutas den 27 i samma månad. Denna kongress har till sitt hufvudsakliga ändamål att behandla frågan om literära eganderätten, hvilken trots diplomatiska konventioner ännu icke är nog verksamt skyddad. Sammanträdena komma att hållas Rue de la Chaussée d'Antin, 47, Paris. Såsom president i bestyrelsen fungerar Jules Simon.

Telegram

till Wiborgsbladet.

I dag på morgonen anlända.

Fursten af Montenegro har anländt till Petersburg.

Petersburg den 22 maj. I dag kl. 4 e. m. inträffade fursten af Montenegro med tronföljaren Danilo och emottogs vid bangården af en hedersvakt.

Giftmordprocess i Petersburg.

Petersburg den 22 maj. I dag började inför kretsdomstolen rättegången mot hedersborgaren Bunakoff, som förgiftat sin älskarinna Scharschavina. Af 98 instämde vittnen voro 30 frånvarande. Den anklagade förnekade envist sin skuld.

Konung Humberts besök i Berlin.

Berlin den 22 maj. I går egde en militärparad rum. Kejsaren kommanderade densamma i person och förde trupperna två gånger i ceremonimarsch förbi konungen af Italien. Kejsarinnan bevistade paraden till häst med en glänsande svit.

Strökorn.

— **Italienska sympatier för Frankrike.** På Årsdagen af Livornos försvaret mot österrikarna år 1849 tågade sextio demokratiska föreningar med musikkårer och fanor i spetsen till franska konsulatet i staden och anställde där en sympatisk demonstration. Franske generalkonsuln fick i uppdrag att framföra deras lyckönskningar till republikens president.

— **Fredskongressen i Roma** har antagit följande dagordning: Kongressen önskar, att regeringen måtte finna något sätt att minska krigsbördorna genom internationell öfverenskommelse, liksom man redan ordnat ekonomiska, hygieniska och vetenskapliga frågor. Vidare önskar kongressen, att i stället för den stående hären bör inträda milis. Denna dagordning hade föreslagits af den konservative partiledaren Chimirri, känd såsom liflig beundrare af Tyskland.

— **Kolbrist i Paris.** Det påstås, att gaslysningen i Paris och vid verdensutställningen skulle hotas med kolbrist, emedan gasbolaget i den franska hufvudstaden brukat taga sitt kol från grufvorna i Westfalen. Därför afgick ett järnvägståg med kol från Gelsenkirchen till Paris, men sedan början af förra veckan har denna tillförsel upphört med anledning af strejken. Gasbolaget i Paris måste därför söka skaffa sig kol från annat håll.

— **En dyrbar ädelsten,** af det slag som kallas „kattögon“, har nyligen blifvit funnen på Ceylon. Stenen, den största hittills funna, påträffades af en arbetare, under det att han höll på att lasta en kärva med jord. Han sålde den för 30 rupier. Sedermera gick klenoden genom många händer, tills den kom att tillhöra en rik köpman på ön, hvilken lät slipa den. Stenens ursprungliga vikt var 475 karat, slipad väger den 170 karat och är värderad till 30,000 rupier. Den beskrifves såsom skimrande i 4 opalliknande strålar, hvilka smälta tillsammans i en enda stråle af oförliknelig glans.

— **Teets inflytande på tänderna.** En författare i engelska tidskriften British Medical Journal anför, att inom det distrikt, där han har sin läkareverksamhet, omkring 2,000 personer, hvilka arbeta vid bomullsspinnerierna och dricka omåttligt med te, nästan alla lida af dåliga tänder. Många bland dem förlora sina tänder redan i utvecklingsåren. — Sjukdomen synes vara af ärftlig natur, enär barnen ofta mista mjölkänderna, innan tandömsningsperioden är inne. Han angifver, att sjukdomen börjar i närheten af tandroten, och att den ej visar något tecken af specifisk (syfilitisk) natur — denna sjukdom är inom detta distrikt alldeles okänd. Han hyser därför den fasta

öfvertygelsen, att teet är den direkta anledningen till tändernas sjukliga beskaffenhet.

Zigenarens arf.

Janko, zigenarkungen, ligger döende på en knippa halm i en koja. Som om hans ena hand skulle varit allt för svag därtill, höll han med båda händerna den dyrbara skatt som under 70 års tid troget följt honom, som uppmuntrat honom då han var sorgsen, som födt honom — hans fiol.

Medan den halfslocknade blicken irrar omkring utan mål, medan hans stönande bröst med ansträngning af alla hans krafter framstöter en svag suck, står en liten skara bruna zigenare omkring hans läger. I sitt spel inlägga de de sorgsna känslor som röra sig i deras bröst, och det tyckes som om de ville klaga sin smärta för den bortilande själen.

Och Janko förstår dessa toner, ehuru hans öga är mer än till hälften brustet. Då och då far ett gladt leende öfver det bleka ansigtet, och i det bristande ögat glänser en tår.

— Min fi...ol!

Det är med möda han kan pressa fram dessa ord, och zigenarnes instrument tystna plötsligt.

En underbar blit lyser i den döendes öga, en kraftig viljeanssträngning — och han håller åter i handen sin fiol, som vore denna det enda som ännu fjettar honom vid lifvet; därpå kysser han med innerlighet det svartbruna instrumentet och vinkar till sig den lille Janko, sin 5-årige sonson.

— Min fi...ol...

Man förstår den döende, hvars darrande händer lägga fiolen i barnets svaga armar. Den så utomordentligt sorgsna men dock så milda blicken uttalar en tyst bön.

— Ja, ja, farfar... vill gerna spela, men kan inte, säger den lille Janko.

— Du kan nog, spela du! uppmuntrar honom den döende, hvarpå gosen börjar spela en af dessa melodiska och sorgsna melodier som endast det äkta zigenarblodet kan frambringa.

Och under det den lille Janko blir allt mer passionerad springer den ena strängen efter den andra, och till sist fionas kvar blott en sträng, från hvil-

ken de vemodigt klingande tonerna brusar fram.

En svag rodnad för för några sekunder öfver den döende Jankos ansigte, och ett egendomligt skimmer af lycksalighet strålade ur hans ögon. Han utsträckte liksom välsignande sina händer till den lille musikanten som i sin svaga hand höll farfars gåfva och som ändade sitt spel först då farfars ögon för alltid slutit sig och äfven den sista strängen på den ärfda fiolen sprungit.

Hvarjehanda.

— **Smaken är, liksom alt annat,** högst olika hos olika personer och folkslag. I Kanton kostar ett dussin rättor 1 kr. 75 öre; lår och kotletter af hund äro långt dyrare där, än samma partier af lamm och får. Svalbon gälla öfver 100 kr. pr engelskt skålpund. Fransmannen tycker om grodlår och frambringar en sjukdom hos gässen för att förtära dess lever under form af pastej. I Brasilien äter man boa constrictor, apa och papegoja. Vestindiens inbyggare lifnära sig med reptiler; på andra ställen utgöra grashoppor, krokodiler m. m. en omtyckt föda.

Poster afgå från Wiborg

alla dagar klockan 12¹/₄ på dagen till Alavo, Aura, Bennäs, Brahestad, Borgå, Davidstad, Dickursby, Ekenäs, Etsari, Filppula, Forssa, Gamla Karleby, Hangö, Helsingfors, Herrala, Hiki, Hovinsmaa, Hyvinge, Härmä, Iittala, Jakobstad, Jeppo, Jokela, Järvelä, Kaipiais, Karis, Kannus, Kausala, Kauhava, Kaukola, Kelviä, Kervo, Keuru, Koivisto, Kouvola, Korpi, Kronoby, Kurila, Kymmene, Kyrö, Kälby, Lahtis, Laihela, Lappi, Lappo, Lappvik, Lembois, Leppäkoski, Liminga, Loimijoki, Lojo, Malm, Myllymäki, Nickby, Nikolaistad, Nummela, Nurmo, Nurmi, Nyby, Nykarleby, Ois, Orihvesi, Orismala, Oulais, Parola, Pihlajavesi, Riihimäki, Ruukki, Ryttylä, Rättjärvi, Sievi, Suinula, Svartå, Sveaborg, Sydänmaa, Tammerfors, Tavastehus, Tervajoki, Toijala, Träskända, Turengi, Trängsund, Uleåborg, Urdala, Utis, Wihanti, Wiiala, Willmanstrand, Willähti, Woltti, Ylivieska, Åbo, Östermyra.

Samt till alla järnvägsstationer vid linien Wiborg—Helsingfors, Kervo—Borgå, Hyvinge—Hangö, Riihimäki—Åbo, Toijala—Östermyra, Nikolaistad och Uleåborg.

Klockan 1¹/₇ e. m.
Till Mustamäki, Nykyrka, Perkiärvä, Riihela, Sainio, Terijoki, Uusikirkko.
Ryssland och utrikes orter äfvensom till alla Jernvägsstationer vid linien Wiborg—St Petersburg.

Wiborgsbladets följetong.

För utklipp,

Käthe och sprang upp; „nu fort på med ridklädningen, Hans Wegstedt väntar redan.“

Hon sköt Käthe i det angränsande sofrummet och hjälpte henne med ridtoiletten.

„Se där, tag jokeymössan; jag tar hatten, sådär! du ser makalös ut och kom nu! Hvad, väfda handskar? Dem kan du icke taga på dig. Passa några af mina? Försök.“

„Är detta din fästman?“ frågade Käthe, betraktande bilden ofvanom soffan, i det hon med största lätthet drog handskarna på sina smala händer.

„Rätt gissadt! — Hästen är ‚Caressa‘ som fem gånger segtrat vid Derby ridter; en gång i Hamburg, tre gånger i Berlin och en gång i Baden-Baden. Den sista gången tillochmed mot Wegstedts berömda ‚Pompoir‘.“

„Håller Wegstedt kapplöpningshästar?“

„Hvarför skulle han icke göra det? Han har nog råd därtill!“

„Känner du hans föräldrar?“ forskade Käthe rodande.

„Om jag känner dem! Sista vinter var jag på två baler hos dem i Berlin. De föra ett briljant hus. Hans mor är en *enfant gâtée* vid hofvet, ett älskvärdt fruntimmer och verkligen förnäm. Lille Hans liknar sin far, han har intet af den ståtliga modren, men en präktig gosse är han, eller hvad, Käthe? Och den ende till“, fortfor hon, „föräldrarnas ögonsten. De göra helt enkelt allt hvad han vill för att deras älskling skall vara nöjd — för öfrigt är han verkligen en snäll gosse.“

„Halva de då också ett hus i Berlin?“ Käthes ögon hade blifvit allt större.

„Nej, men en våning i närheten af Pariser Platz, en praktfull bostad. Hvad tror du den kostar, min skatt? Mera än en general har i lön. Och förtjusande ekipager hafva de! Med ett ord sagdt, min skatt, Hans är ett parti! Men kom nu!“

Hon sprang skyndsamt nedför trappan och

ut, ty Gusti förklarade att pappa icke gerna väntade och att han redan var på banan.

„Är han rik, din fästman?“ frågade Käthe, medan de skyndade framåt.

„Bah, rik — ja — nej; han skulle behöva mera för hästarnas skull —. Men vi skola nog slå oss ut. Pappa ger mig ett anständigt understöd. Hvad menas med rik? Vi hafva vid regementet ingen verkligt rik, utom Wegstedt.“

De hade anländt till dörren af en stor byggnad, som stadens myndigheter låtit uppföra till ridhus. Öfverstelöjtnanten stod jemte Wegstedt vid dörren och väntade.

„Är ‚Lillith‘ där?“ ropade Gusti, „ty Käthe skall få ‚Lillith‘ och jag tar din ‚Gullgosse‘, pappa.“

Hon sprang förut in i det stora, trots det där ute herskande solskenet skumma rummet. Där stodo djuren, tre till antalet, Wegstedts „Bella“, „Gullgossen“ och „Lillith“.

Den sistnämnde hälsade med en lätt gnäggning sin herskarinna, som klappade den smärta halsen och gaf den en kyss på den hvita fläcken ofvanom ögat.

„Var snäll, du kommer att bära en nybörjarinna i dag“, sade hon smekande, „icke göra några språng, *dear Lillith*.“

Hon satt straxt därpå på fadrens guld-fuchs, som idag bar en fruntimmerssadel, och roade sig åt Wegstedts ifver, då han efter ett par misslyckade försök lyftat Käthe i sadeln och nu höll ett föredrag öfver sättet att hålla tyglarna och sitta i sadeln med ett för en oinvigd fullkomligt obegripligt uttrycksätt.

„Jemnvigten i sadeln är kärnpunkten för en rytterinna“, ropade kommandören däremellan.

Käthes ansigte, som såg förtjusande ut under den kända mössan, strålade af glädje.

„Härligt!“ jublade hon, „äh, jag är icke alls rädd! Är det rätt såhär? Tusen tack! Det är ju ganska enkelt.“

SAMMANTRÄDEN.

Handelsföreningens i Wiborgs stad medlemmar behagade sammanträda å stadens Rådhus Torsdagen den 23 innevarande Maj kl. 6½ eft. midd. för att besluta rörande väckt fråga om ansökning rörande nedsättning af afgifterna för trafiken å Saima kanal. Wiborg, den 16 maj 1889. Sekreteraren.

Herrar medlemmar i Handelsföreningens i Wiborgs stad pensions- och understödsinrättning behagade sammankomma i stadens Rådhus Torsdagen den 23 innevarande Maj kl. 6 eft.m. för att fatta beslut rörande en af medlemmarnes i sagde inrättning anhöllan att utträda ur densamma. Wiborg, den 16 maj 1889. Sekreteraren.

Stadsfullmäktige i Wiborg

sammantrada fredagen den 24 Maj 1889 kl. 6 e. m. å vanligt ställe, hvarvid till åtgärd förekomma:

- 1:o Bordlagda ärendet angående biträdande Stadsläkarens besättande, och
- 2:o Magistratens skr. med Restauratören G. Petterssons ansökning om utskänkingsrätt i vårdshuset å Kron St. Annæ.

Wiborg, den 22 Maj 1889. Enligt uppdrag: EDVARD PALDANI.

Wiborgs läns Jagtför- enings ärade medlemmar sammankallas härmed till årsmöte Söndagen den 26 innevarande Maj. Samlingen sker vid föreningens mål- skjutningspaviljong kl. 3 eft. m., hvar- efter täflings och prisskjutning emot fast tafla å 120 meters afstånd ome- delbart vidtager. Efter avslutad pris- skjutning behagade föreningens med- lemmar sammankomma uti dertill af Festbestyrelsen anvisad lokal för att öfverlägga och besluta uti för- eningen rörande angelägenheter samt i frågor beträffande jagten och jagt- värden. Medlemmar af öfriga jagt- och skytteföreningar i landet inbjudas att öfvervara detta årsmöte samt del- taga uti prisskjutningen m. m. Wi- borg den 18 Maj 1889. DIREKTIONEN.

Kungörelser.

Sedan Stadsfullmäktige beslutit att sta- den underlydande fiskevattnet för närvarande icke skulle upplåtas å arrende, förbjödes en hvar att i sagda vatten idka fiske med någotslags redskap innan närma- re förordnande om fiskevattnets bruk fram- deles utfärdas. Wiborg den 15 maj 1889. På Drätselkammarens vägnar: C. E. AHRENBORG. R. F. Walldén.

Finlands Bank.

Kontoret i Wiborg köper följande utländska guldmynt tillsvärdare till nedannämnde priser:

1 femrubels stycke	till	19	95	74
1 halfrimperial	"	20	"	58
1 Sovereign	"	25	"	15
1 half sovereign	"	12	"	57
1 tjugu francs stycke	"	20	"	—
1 tio francs	"	10	"	—
1 tjugu riksmarks	"	24	"	69
1 tio riksmarks	"	12	"	34
1 tio gulden	"	20	"	78
1 fem gulden	"	10	"	39
1 tjugu kronors	"	27	"	72
1 tio kronors	"	13	"	86
1 tjugu dollars	"	103	"	—
1 tio dollars	"	51	"	50
1 fem dollars	"	25	"	75

hvilket härmed till kännedom meddelas. Finlands Banks Kontor i Wiborg, den 20 Oktober 1887. C. G. RAMSTÉN.

TILL SALU.

Gården och tom- ten N:o 74 inom f. d. fästningen; närmare ge- nom C. E. Ahrenberg. Träffas dagligen i Drätselkammaren emellan kl. 11—1 på dagen.

Målare färger & oljor hos Seth Sohlberg.

Nu inkomna: Ny sändning gratulationskort uti J. C. LAGERSPETZ' Bokhandel.

Direkt importerade Viner

pr kauna

Madeira (Krohn Brother & Co)	å	Fmk 8 & 10.
Röd Portvin	å	7: 50.
Ljust d:o	å	7: 50 & 10.
Sherry	å	9.
Tarragona	å	9.
Marsala	å	6.
Muscatel	å	10.
Malaga	å	8.
Tinto	å	5.

Georg Frankenhæuser.

Promenad- Handskar för Herrar & Fruntimmer hos W. ETTINGER.

Uti J. C. Lagerspetz' BOKHANDEL: Guide dans l'Exposition Paris ses Environs. Prix 1 Fr. 50.

Nu inkommit: Ett parti af Krimiska Viner

från Handelshuset „ALUSCHTA“ försäljes till moderata priser, hos P. Schabarin.

OBS! Vinerna äro på flaskor importerade från Han- delshuset „Alushta“.

Только что получено вновь партия южнобережных КРЫМСКИХ ВИНЪ торгового дома „АЛУШТА“ продается по умереннымъ цѣнамъ въ магазинѣ П. ШАБАРИНА. ПРИМѢЧАНИЕ! Розливъ винъ торгового дома АЛУШТА.

Thymo-Cresol prisbelönt med guldmedalj, är säkrast bot för väggohyra, skabb- och andra hudsjukdomar hos djur samt är dessutom ett förträffligt desinfektionsmedel. Pris per flaska jemte beskrifning 75 p:n Försäljes i Wiborg i J. C. Lagerspetz' Bokhandel.

TELEGRAM: I N. R. Antonoffs

Skrädderi-etablissement

N:o 64 Katharinegatan N:o 64
förfärdigas Mans-Sommar Pale-
tåer ifrån 40 mark af hellylle
trikoter, äfvenså Mans Sommar
Kostymer ifrån 50 mark till hö-
gre priser.

N. R. Antonoff.

N:o 64 Katharinegatan N:o 64.

I dag inkomna: REGNKAPPSTYGER

i stort urval hos N. R. ANTONOFF.
N:o 64 Katharinegatan N:o 64.

NU INKOMMET: Sommarvantar för Herrar, Fruntimmer och Barn. Bomullsstrumpor för „Blommor“ etc. till billiga priser hos W. ETTINGER.

ACCIDENSTRYCKERI. Visit-, adress- & alla slags bjudningskort, etikett- & blankettryck utföres billigt och väl samt på kortaste tid. Profver finnas till påseende. Georg Frankenhæuser. Katharinagatan 9.

Seth Sohlberg
JERN & FÄRGHANDEL
Wiborg.

Eknäs Nya
Bryggeriets utmärkta
PORTER
i parti och minut till fabrikspriser hos Carl Borenus.

Hos Clouberg & C:o:
Nya svenska och finska
Psalmboken med noter.

UTBJUDES HYRA. Nu genast: 1 eller 2 rum med möbel och uppässning. Karelska gatan N:o 233. A. Snellman.

Ett kvarter af 4 rum, tambur och kök inom f. d. fäst- ningen, från den 1 Juni. OSCAR CLOUBERG.

DIVERSE. Uti Josenna Nordlöfs skjortfabrik emottages tvätt o. stryk- ning, äfven gardiner tvättas och spänns, Neustrojoffs arv. gård, Katarinegatan N:o 37.

Viktiga upplysningar Till Emigranter.

De som ämnat resa till Amerika med Cu- nard-Liniens berömda Post- och Passage- rare-ångare underrättas att afresa från Gö- teborg kan hädanefter företagas **Tisdag- ar** likaväl som Fredagar. Köp biljetter af: S. Julin, Cunard Liniens Agent, 28 Öster långgatan, Stockholm. (G. 15119).

STÄDERNAS i FINLAND BRANDSTODSBOLAG för lösegendom meddelar försäkring emot brand- skada å alt slags lösegendom och varulager, förvarade inom denna stad eller dess närmaste granskap, till billiga premier genom Henrik Backlund, Bolagets Agent Herrar Paul Wahl & Co kontor.

Annonsbyte. Respektive annonsörer kunna ge- nom Wiborgsbladet få sina annonser införda i samtliga af landets tidnin- gar samt i St Petersburg Herold, i hvilket blad annonspriset beräknas efter 10 kop. per petit rad.

F. B. K:s Läsesal hålles öppen för kårens med- lemmar alla helgdagar från kl. 10 f. m. till 10 e. m. och söknedagar från 7—10 e. m. — Länebiblioteket hålles öppet hvarje Fredag från kl. 8—9 e. m.

Wiborg, N. A. Zilliacus' tryckeri 1889.

Herrarne skrattade. „All aktning!“ ropade kommandören, då Lillith i skridt följde efter „Gullgossen“ och bar bort den unga flickans smärta gestalt.

„Det kan man kalla talang, herr öfverste- löjtnant“, ropade den lille ulanen förtjust.

„Det stämmer, flickan sitter till häst som en gammal ryttare“.

Käthe var alldeles yr af förtjusning. Hon blickade ned till Wegstedt och uppfångade en lång allvarlig blick från honom.

Med största lätthet förstod hon allt hvad man lärde henne, och då hennes första ridlek- tion var slut stod hon med klappande hjerta vid kommandörens sida och såg på huru Gusti och Wegstedt satte öfver några, i största hast upp- staplade bräder. Hon var eld och lågor. Hon kände sig i sitt rätta element.

„Näval?“ frågade den unge officeren då han tätt framför henne sprang ifrån hästen och, hållande denna vid tygel, trädde fram till henne.

„Ack, det är härligt!“ sade hon.

„Undervisningen fortfar således?“

„Ja!“ ropade hon stormande.

Han blickade henne leende i ögonen. De stodo litet afsides i det stora rummet. — Kom- mendören befann sig i andra ändan af ridhuset bredvid Gusti, som nu, sittande på Lillith, ville rida i spanskt traf och med anledning däraf rå- kat i oenighet med hästen.

„Vänta, din latmask“, ljöd hennes klingan- de stämma.

„Huru behagar er min Bella?“ frågade Weg- stedt nu. „Den går utmärkt som fruntimmers- häst, det finnes icke en falsk åder i den“, tilla- de han och klappade det sirliga djuret.

„Ack den är mycket vacker“.

„Godt, då rider ni den! Mamma har än- nu fruntimmerssaddlar i mängd och hon skall sända hit en sådan. Ni kan mycket snart våga er ut i det fria“.

Hon svarade ej, hon blickade likasom dröm- mande mot ett härligt perspektiv. Där stod i

bakgrunden ett präktigt slott och däri funnos höga salar och i en af dem, alldeles i slutet, en bild, ett mörkt litet hufvud, med bruna, glän- sande ögon — ah, hvem är det då?“

Friherrinnan Katharina von Wegstedt, född von Tollen — ah!

Hon smålog och böjde ridspöet. — Hon var förtjusande i detta ögonblick!

För den unge officerens själ stod i sam- ma ögonblick samma bild. Så, som hon just nu stod där, ville han låta måla henne, tänkte han, och hans ärliga, förälskade hjerta svälde af glädje öfver att få lägga sina nästan furst- liga rikedomar för denna fattiga, lilla flickas fötter. Gusti hade rätt, han var en sådan präk- tig liten karl, denne Hans Wegstedt, och lika- som berusad af tanken på att denna zigenarlike, förtjusande vareelse älskade honom; och att hon gjorde det, det visste han sedan igår.

„Käthe!“ sade han sakta.

Hon höjde ögonhåren och såg på honom. Om ännu någonting felats för att helt och hål- let fjättra honom, hade det varit denna skygga och likväl glödande blick — det var som gni- stor i ett krutfat.

„Käthe, jag älskar er så outsägligt“, sade han halhögt och ryckte mössan ännu mera på sned på det blonda hufvudet, „och ni måste — Käthe, för tusan, jag kan icke finna några ord — ni måste gifta er med mig!“

Hon stod lutad mot barriären, rodande, blyg, förvånad öfver den stolta lycka som plöts- ligt tog henne i sina armar för att bära bort henne ur hennes nuvarande lifts torftighet. — Långsamt sänkte hon de mörka ögonhåren öf- ver de törstande, begärliga ögonen; hon var ur- bilden för en ljuft förrädd, lycklig ung flicka, hvilken för första gången hör talas om kärlek.

„Käthe, säg ja!“ hviskade han.

Han hade blifvit mörkröd af förtjusning.

„Jag håller icke mera ut, Käthe“, hviska- de han, „jag kan ej se er så, utan att falla er om halsen“, framstötte han, „vi återse hvaran-